1.3. Oruç İle İlgili Hükümler

Ramazan orucunun vücûb sebebi: Ramazan ayına erişmiş olmaktır.

Orucun vakti: Tan yerinin ağarmasıyla Güneşin batması arasındaki süredir. Diğer bir ifadeyle başlangıcı imsak, sonu ise iftar vaktidir. İmsak vakti, tan yerinin ağardığı vakit (fecr-i sadık) olup, bu andan itibaren yatsı namazının vakti çıkmış, sabah namazının vakti girmiş olur. Bu vakit aynı zamanda sahurun sona erip orucun başladığı vakittir. İftar vakti ise, oruç yasaklarının sona erdiği vakit anlamında olup, Güneşin batma vaktidir. Bu vakitle birlikte akşam namazının vakti de girmiş olur.

Ayette orucun başlangıç ve bitiş vakti, mecazi bir anlatımla şöyle belirtilir: **"...Fecrin beyaz ipliği (aydınlığı) siyah ipliğinden (siyahlığından) ayırt edilecek hâle gelinceye kadar yiyip içiniz; sonra, akşama kadar orucu tamamlayın..."**[22]

Gündüz ve gecenin tam teşekkül etmediği bölgelerde ise oruç süresi, buralara en yakın normal bölgelere göre belirlenir.

Ramazan orucunun şartları deyince, farz olması, edası ve geçerli olmasının şartları anlaşılır.

Farz olmasının şartları; akıllı, baliğ (ergen) ve Müslüman olmaktır.

Edasının farz olmasının şartları; sağlıklı ve mukim olmaktır.

Geçerli (sahih) olmasının şartları; niyet etmek (Şâfiîler'e göre orucun rükünlerindendir) ve kadınlar hakkında hayız (ay hâli) ve nifas (loğusalık) hâlinde olmamaktır.

Orucun rüknü; imsak, yani bu ibadetin vakti içinde yeme, içme ve cinsel ilişkiden uzak durmaktır.

Rü'yet-i hilal (hilalin görülmesi) meselesi: Ramazan ayının başlangıç ve sona eriş vakitlerinin belirlenmesi hususunda hilalin görülmesi meselesi özel bir öneme

TARTIŞALIM

Rü'yet-i hilal ile ilgili görüşleri tartışınız.

22 Bakara suresi, 187. ayet.

sahip olduğundan bu konu fıkıh eserlerinde geniş biçimde incelenmiştir. Adından anlaşıldığı gibi kamerî aylar, başlangıcı ve bitişi ayın hareketlerine göre belirlenen aylardır. Ramazan orucu, ramazan ayında tutulduğundan ve ramazan ayı da ay takvimine göre her sene değiştiğinden, oruca başlayabilmek için öncelikle, ramazan ayının başladığını tesbit etmek gerekmektedir. Peygamberimiz'in bu konudaki hadisleri[23] doğrultusunda her yıl Müslümanlar, ramazandan önceki ay olan şaban ayının 29. gününü takip eden akşam yeni ayı gözlerler. Eğer yeni ay görülürse ramazan ayı girmiş olacağından o gece teravih namazına başlarlar ve ertesi gün de oruç tutarlar. Yeni ay görülmezse ertesi günü, şaban ayının otuzuncu günü kabul ederler ve ondan sonra oruca başlarlar. Ramazanın 29. gününü takip eden akşam da aynı şekilde yeni ay gözlenir. Eğer görülürse ramazan sona ermiş olacağından ertesi gün bayram yapılır. Yeni ay görülmezse ertesi gün ramazanın otuzuncu günü sayılır ve ondan sonraki gün bayram olur.

Ramazan ayının başlangıç ve bitiş vakitlerinin belirlenmesinde hilalin görülmesi esas alınır.

Günümüzde rü'yet-i hilal meselesinde yapılan tartışmanın esası şudur: Ramazan hilalinin görülmesinde çıplak gözle görmeye mi itibar edilecektir, yoksa bu hususta astronomik hesaplar mı esas alınacaktır?

Hilalin, Güneş battıktan sonra görülmesi, kamerî takvime göre içinde bulunulan ayın sonunu, bir sonraki ayın başlangıcını gösterir. Hilal ilk doğduğunda çok ince olduğu ve çok kısa bir süre sonra kaybolduğu için, ilk günün hilalini görmek büyük bir dikkat ve tecrübeyi gerektirir. O anda hafif bir sis veya bulut olması durumunda hilalin görülmesi mümkün olmaz. Bunun için Peygamberimiz bu gibi durumlarda içinde bulunulan ayı, otuz güne tamamlamayı emretmiştir.

Diğer taraftan Dünya'nın yuvarlak olması sebebiyle, hilalin bir yerde görülürken aynı zamanda başka yerde görülmemesi de mümkündür. Buna "ihtilâf-ı metâli" yani ayın doğuş yer ve vakitlerinin değişmesi denilir. Her ülke veya şehrin kendi görmesine mi itibar edeceği, yoksa bir yerde görülmüşse bundan haberdar olan başka şehir ve ülke Müslümanlarının da ona göre hareket etmesi gerekip gerekmeyeceği meselesi fıkıh kitaplarında tartışma konusu olmuştur. Ancak bu konu, zamanımızdaki iletişim imkânlarının ve teknolojilerinin gelişmişliği, dünya Müslümanlarının birlik ihtiyacı, "dünyanın küçük bir köye" dönüştüğü gerçeği karşısında uygulamada eski önemini kaybetmiştir. Günümüzde artık, bütün Müslümanların ramazana hep beraber başlamaları ve aynı zamanda bayram coşkusunu birlikte ve gerçek manada yaşamaları için uygulamada birliğe gidilmesi kaçınılmaz bir durum olmuştur.

Oruç tutmaya engel olan hâller: Fıkıh kitaplarında ayrıntıları açıklanan kadınlara ait aybaşı hâli (hayız) ile loğusalık (nifas) durumu oruç tutmaya manidir.[24] Bu hâldeki kadınların oruç tutmaları haramdır; oruç tutmaları hâlinde tuttukları oruç geçerli olmayacağı gibi

23 bk. Buhârî, Savm, 5, 11; Müslim, Sıyâm, 3-4, 7-10.
24 Tirmizî, Savm, 68; Buhârî, Savm, 40.

günah işlemiş olurlar. Onlar, bugünlere denk gelen ramazan oruçlarını daha sonra kazâ ederler. Nitekim neden, âdet gören bir kadın temizlendikten sonra âdet günlerinde kılmadığı namazları kaza etmiyor da tutmadığı oruçları kaza ediyor? diye soru soran Muaze adlı hanıma Hz.Aişe: *"... Vaktiyle bu iş bizim başımıza geldiğinde, orucu kaza etmekle emrolunduk, namazın kazasıyla emrolunmadık."*[25] demiştir.

Oruç tutmamayı mubah kılan mazeretler: İslam dini, insandan gücünün yetmeyeceği veya onu önemli sıkıntılara düşürecek görevler istemez. Bundan dolayı başta hastalık ve sefer[26] olmak üzere yaşlılık, aşırı açlık veya susuzluk, hamilelik veya emzirme,[27] tehdit altında olma ve savaş gibi ramazan ayında oruç tutmamayı mubah kılan bazı durumlar vardır. Bu tür durumlarda bir kimse, eğer oruç tuttuğu takdirde hasta ve zayıf düşecekse, o günlerde oruç tutmayıp sonra kaza edebilir.

Oruç tutamayacak kadar yaşlı olan kimseler ile iyileşme umudu olmayan hastalar, oruç tutmayıp yerine fidye verebilirler. Fidye ise bir fakiri, bir gün doyurmaktır. Bu da sadaka-i fıtır miktarıdır. Hasta ve yaşlılar, tutamadıkları her bir oruç için bir yoksulu doyurabilecekleri gibi bir fakir doyumluğu fidyeyi ramazanın başında veya sonunda, nakit para veya mal olarak da verebilirler. Bu fidyeyi sağlıklarında ödeyemezlerse, fidyenin ödenmesini vasiyet etmeleri gerekir.

Vaktinde tutulmamış oruçların kazası: Yukarıda açıklanan mazeretler dolayısıyla veya herhangi bir mazerete bağlı olmaksızın vaktinde tutulamayan, başlanıp da bozulan oruçlar, daha sonra ilk fırsatta kaza edilmelidir. Hiçbir mazereti olmadığı hâlde orucu vaktinde tutmamış olanlar, hem kaza etmeli hem de bunun büyük bir günah olduğunu bilerek tövbe ve istiğfar edip Allah'tan af dilemelidir.[28]

Ramazan orucunu zamanında tutmama veya bozma sebebiyle bir güne karşılık bir gün şeklinde daha sonra tutulması gereken kaza orucunun Hanefiler'e göre -mümkün olan en kısa zamanda ifa edilmesi tavsiye edilmekle birlikte- belirli bir süresi yoktur. Diğer üç mezhebe göre ise mazereti olmaksızın kaza orucunu bir sonraki ramazan ayına kadar tutmayan kimse ayrıca fidye ödemelidir. Şâfiîlerde kuvvetli bulunan görüşe göre fidye borcu ramazan sayısınca tekerrür eder.

Orucu bozan ve kaza ile beraber kefaret gerektiren durumlar: Hanefi Mezhebi'ne göre ramazan ayında oruca niyet edildikten sonra, bir mazeret olmaksızın, kasten yemek, içmek ve cinsî münasebette bulunmak oruç kefareti gerektirir. Diğer mezheplere göre ise sadece cinsî münasebette bulunmak, oruç kefareti gerektirir. Şâfiîlere göre bu durumda bile kadına kefaret gerekmez.

Bir mazeret olmaksızın, kasten oruç bozmak
kefaret orucu tutmayı gerektirir

25 Müslim, Hayz, 15.
26 bk. Bakara suresi, 184-185. ayet.
27 bk. Nesâî, Sıyam, 50-51, 62; İbn Mace, Sıyam,3.
28 bk. Buhârî, Savm, 27, 29;Ebu Dâvûd, Savm, 39; Tirmizî, Savm, 27.

Ramazan ayı dışındaki orucun bozulması kefaret sebebi değildir. Aynı senenin ramazan ayında birden çok günde kefaret gerektirecek şekilde orucunu bozan bir insana her gün için bir kefaret mi gerekeceği yoksa (daha önce kefareti yerine getirilmemişse) hepsi için bir kefaretin yeterli mi olacağı tartışmalı bir konudur. Hanefilere göre bir kefaret yeterlidir. Şâfiîlere göre ise her seferinde ayrı kefaret gerekir.

Oruç keffareti 60 gün (iki kamerî ay) peş peşe oruç tutmaktır. Ayrıca bozulan orucun da kaza edilmesi lazımdır. Oruç tutmaya gücü yetmeyen, 60 fakiri bir gün ya da bir fakiri 60 gün doyurur.

ÖRNEKLER BULALIM

Orucu bozan durumlara örnekler bulunuz.

Orucu bozan ve sadece kazayı gerektiren durumlar: Orucu bozup sadece kazayı gerektiren hususlar; yeme içme ile ilgili olanlar, cinsel hayatla ilgili olanlar ve diğerleri diye üçe ayrılabilir.

Ramazan ayında, kasten yemek ve içmek günah olup, Hanefi Mezhebi dışındaki bütün mezheplere göre sadece kazayı gerektirir. Beslenmede veya tedavide kullanılması âdet olmayan bir şeyin yenilmesi, içilmesi veya yutulması sadece kaza gerektirir.

Bu manada misal olarak zikredilen bazı maddeler şunlardır:

Kabuklu fındık ve badem, çekirdek, taş, toprak, çamur, un, hamur, pirinç, tuz, kağıt, pamuk. Eğer bir kişi bunlardan birini yemeyi âdet hâline getirmişse ve bunları zevkle yiyorsa o zaman bunların yenmesi de Hanefi mezhebine göre kefaret sebebi olur.

İmsak vakti geçtiği hâlde daha vakit vardır zannederek yemek, Güneş batmadığı hâlde-battı zannederek-iftar etmek orucu bozar ve sadece kazayı gerektirir.

Abdest esnasında ağza ve burna su verirken kişinin elinde olmaksızın boğazına su kaçması orucu bozar. Boğazına kar veya yağmur tanesi kaçan oruçlu, bunu istemeye istemeye yutmak zorunda kalsa eğer o esnada oruçlu olduğunun bilincinde ise orucu bozulur ve bunun yerine de kaza etmesi gerekir. Oruçlu olduğunun bilincinde olmadan yutmuşsa bu, unutarak yeme-içme sayılacağından orucu bozulmaz.

Dişleri arasında kalan nohut tanesi kadar yemek kırıntısını yutmak orucu bozar. Bundan daha az miktardaki artığın yutulması orucu bozmaz. Ağza dışarıdan alınarak yutulacak bir madde ise susam tanesi kadar olursa orucu bozar.

Kendi isteği ile içine veya genzine duman çekmek orucu bozar.

cinsel boşalma

Cinsel ilişki dışındaki durumlarda, kişinin kasten inzal olması hâlinde oruç bozulur ve kazası gerekir.

Kendi isteği ile ağız dolusu kusmak veya kendi isteğiyle getirdiği kusuntuyu mideye geri çevirmek orucu bozar ve kazası gerekir.

Vücuda ağız dışı yollardan besleyici veya keyif verici mahiyette ilaç yahut herhangi bir madde verilmesi hâlinde oruç bozulur, orucun kazası gerekir.

Orucunu, dinen geçerli bir tehdit ve zorlama sebebiyle bozmak zorunda kalan kimse onu sonradan kaza eder, bu durumda kefaret gerekmez.

Orucu bozmayan durumlar: Oruçlu olduğunu unutarak yemek ve içmek orucu bozmaz. Çünkü Hz. Peygamber (s.a.v); *"Unutup da yer içerse orucunu tamamlasın. Şüphesiz ona Allah yedirmiş ve içirmiştir."*[29] buyurmuştur. Unutarak yiyen içen kişi, oruçlu olduğunu hatırlarsa hemen ağzındakileri çıkarıp ağzını yıkar ve orucuna devam eder. Oruçlu olduğunu hatırladıktan sonra boğazından aşağıya bir şey geçerse orucu bozulur.

Oruçlunun ihtilam olması orucunu bozmaz. İmsakten önce cünüp olan birisinin o hâliyle sabahlamış olması da orucunu bozmaz.[30]

Oruçlunun gusül maksadıyla veya başka bir sebeple yıkanması orucunu bozmaz. Ayrıca oruçlunun denize veya havuza girmesi, yüzmesi de, boğazından su kaçmadığı takdirde, orucunu bozmaz.

Tozlu, dumanlı bir ortamda bulunduğu için istemeyerek duman veya toz yutan, boğazına sinek kaçan insanın orucu bozulmaz.

Ağza, dişe konan ilacın kendisi boğazdan geçmedikten sonra orucu bozmaz. Kan veya başka bir şey yutulmaması şartıyla diş tedavisi de yaptırılabilir.

Oruçlu kimselerin iğne yaptırması Ebu Hanife'ye göre orucu bozar. Bu durumda iğnelerini mümkünse iftardan sonra yaptırmaları yerinde olur. Bu imkâna sahip olmayanlar ise, İmam Malik, İmam Şâfiî, Ebu Yusuf ve İmam Muhammed'in görüşleri doğrultusunda, tedavi ve aşı amaçlı iğne yaptırabilirler; oruçları bozulmaz. Ancak, oruçlu iken gıda ve vitamin iğneleri yaptırılması uygun değildir.

Hanefi Mezhebi'ne göre şu durumlarda da oruç bozulmaz. Ağız dolusu bile olsa kendi isteğiyle olmaksızın kusmak, balgam veya burun akıntısını yahut ağzı çalkaladıktan sonra kalan yaşlığı tükürükle yutmak (Şafii Mezhebi'nde bozar), suyla ıslatılmış bile olsa misvak veya diş fırçası kullanmak, göze sürme çekmek, güzel koku sürünmek veya koklamak.

Orucu bozmayan fakat oruçluya mekruh olan davranışlar: Orucu, bozulma tehlikesi ile karşı karşıya getirebilecek bütün davranışlar mekruh sayılmıştır. Mesela abdest veya gusül için ağız çalkalanırken boğaz kısmının da iyice ıslanması için aşırı hassasiyet gösterilmesi böyledir. Bu esnada boğaza su kaçarsa oruç bozulur. Buruna su çekmedeki aşırı hassasiyet de aynıdır.

29 Buhârî, Savm, 26; Müslim, Sıyâm, 171.
30 bk. Buhârî, Savm, 22, 25; Müslim, Sıyâm, 75-80.

Annenin, katı bir yiyeceği ağzında çiğneyerek küçük çocuğu tarafından yenebilecek hale getirmesi eğer buna mecbur değilse mekruhtur. Anne başka çare bulamadığı için mecburen bunu yaparsa mekruh da olmaz. Çünkü çocuğun beslenmesi önemlidir. Yalnız bu sırada o yiyecekten herhangi bir şey yememiş olmalıdır. Eğer yerse orucu bozulur.

DOLDURALIM

Orucu bozan ve kefaret gerektiren durumlar	Orucu bozmayan durumlar
•	• ....
•	• ....
•	• ....
•	• ....
•	• ....
•	• ....

Oruçlunun sağlığını bozacak veya kendisini zayıf düşürecek işler yapması mekruhtur. Sağlığını tehdit edecek ağır işler yapmak ve eğer vücudu zayıf düşecekse kan aldırmak da böyledir.

Oruç ve tedavi: Dinimiz, hasta olan ve tedavi sürecinde bulunan kişilerin oruç tutmamalarına ruhsat vermektedir. Bu nedenle, tedavisi devam eden kimseler, sağlıklarına kavuşup, tedavileri tamamlanıncaya kadar oruçlarını erteleyebilirler. Ancak hastalığın durumuna göre bu, iznin ötesinde bir mecburiyet hâlini de alabilir. Oruç tuttuğu takdirde sağlığı zarar görecek kimselerin bir an önce tedavileri ile meşgul olup sağlıklarına kavuştuktan sonra oruç tutmaları uygun olur.

Diğer taraftan bazen oruç, uygulanan tedavi programını aksatmayabilir veya oruç dikkate alınarak yapılacak bir tedavi programı ile de hasta, sağlığına kavuşabilir. Bu durumda kullanılacak ilaçların oruca etkisinin bilinmesi gerekir.

Diyanet İşleri Başkanlığı Din İşleri Yüksek Kurulu 22 Eylül 2005 tarihli kararında şunların orucu bozmayacağı kanaatine varmıştır:

Gıda ve keyif verici olmayan enjeksiyonlar; astım hastalarının kullandığı sprey; göz, kulak ve burun damlası; kulak zarında delik bulunmayanların kulak yıkatması; dil altı haplarını kullanma; idrar kanalına ilaç akıtma; su, yağ vb. gıda özelliği taşıyan başka bir maddenin vücuda girmemesi kaydıyla endoskopi, kolonoskopi yaptırma; lokal anestezi uygulama; fitil kullanma;

suyun bağırsaklara verilmesinden sonra bekletilmeyip bağırsakların hemen temizlenmesi kaydıyla lavman yaptırma; hastaya herhangi bir sıvı maddesi verilmeden hemodiyaliz yaptırma; anjiyo, biyopsi yaptırma; kan verme; merhem sürme, vücuda ilaçlı bant yapıştırma...

Kurul aynı kararında şunların orucu bozacağını belirtmiştir: Gıda ve keyif verici enjeksiyon yaptırma; hastaya serum veya kan verilmesi; gıda içerikli sıvıların bağırsaklara verilmesi veya orucu bozacak kadar su emilecek şekilde lavman yaptırma; su, yağ vb. gıda özelliği taşıyan başka bir maddenin vücuda girmesi durumunda endoskopi, kolonoskopi yaptırma; bölgesel ve genel anestezi; kulak zarı delik olup orucu bozacak kadar su mideye ulaşacak şekilde kulak yıkatma; periton diyaliz ve damara serum verilerek yapılan hemodiyaliz.

İslam Konferansı Teşkilâtı'na bağlı İslam Fıkıh Akademisi X. Dönem Toplantısı'nda da (Cidde, 28 Haziran - 03 Temmuz 1997) bu hususların birçoğu hakkında benzer sonuçlara ulaşılmış, şunların orucu bozmayacağı belirtilmiştir: Göz damlası, kulak damlası, kulağın yıkanması, burun damlası, burun spreyi, göğüs sıkışması gibi rahatsızlıkların tedavisinde kullanılan dil altı hapları, dolgu yaptırmak, diş çektirmek, gargara yapmak, ağızda lokal tedavi için kullanılan sprey.

Ancak günümüz İslam âlimleri ve fetva kurulları, kendi incelemeleri neticesinde orucu bozmayacağı kanaatine varmış olsalar da, orucun sıhhati bakımından tereddüde yol açan tedavi yöntemlerinin -eğer hastanın sağlığı açısından bir sakınca taşımıyorsa- olabildiğince iftar sonrasına bırakılmasını tavsiye etmektedir. Bunun mümkün olmadığı durumlarda kişi herkesle birlikte oruç tutmak ve bu ibadeti zamanında yerine getirmenin hazzını yaşamak istiyorsa, orucun bozulmayacağı görüşünü esas alabilir veya hastaya tanınan ruhsattan yararlanarak orucu erteleyip tedavi tamamlandıktan sonra kaza edebilir.

İtikâf: Akıl baliğ veya temyiz kudretine sahip bir Müslümanın beş vakit namaz kılınan bir mescitte ibadet niyetiyle bir süre durması anlamında bir fıkıh terimidir. Farklı görüşlere göre bu tarife, kalınacak sürenin miktarı, caminin durumu ve orada kalan kişinin oruçlu olması gibi diğer unsurlar ilave edilir. İtikâf, Kur'an[31] ve Sünnetle sabittir. Peygamberimizin özellikle ramazan içinde ve ramazanın son on gününde itikâf yaptığını bildiren çeşitli hadis-i şerifler vardır. Hz. Âîşe'nin şöyle dediği nakledilmiştir: *"Resulullah (s.a.v), ramazanın son on gününde itikâf yapardı. Bu durum vefat zamanına kadar bu şekilde devam etmiştir. Daha sonra zevceleri itikâfı sürdürmüşlerdir."*[32]

İtikâf, peygamberimizin sünnetlerindendir.

İslam âlimleri itikâfın hükmünü sünnet olarak tesbit etmişlerdir. Bir Müslümanın adak yoluyla onu kendisi için vacip hâle getirmesi de mümkündür. Ramazan ayının son on günün-

31 bk. Bakara suresi, 187. ayet.
32 Buhârî, İ'tikâf, 1-18; Müslim, İ'tikâf, 1-6; Ebu Dâvud, Ramazân, 3.

de sünnet (bazılarına göre sünnet-i kifâye), diğer günlerde müstehap (mendub) diyenler de vardır.

İtikâfın sahih olması için ona niyet edilmesi ve guslü gerektirecek bir hâlin olmaması şarttır. Mescitte beklemek itikâfın rüknüdür. Fıkıh âlimlerinin çoğunluğuna göre itikâf konusunda erkeklerle kadınlar arasında önemli bir fark yoktur. Yalnız kadınların, özel hâllerinde camiden ayrılmaları gerekir. Hanefiler'e göre ise kadınların, kendi evlerinde namaz için tahsis ettikleri yerler varsa orada itikâfa girmeleri daha iyi olup camide itikâfa girmeleri mekruhtur.

Ebu Hanife'ye göre nafile itikâfın en azı bir gündür. İmam Şâfiî ise bir anı bile yeterli bulur.

İtikâfa giren kimse mescidden ancak şeri, zaruri ve tabii ihtiyaçları için çıkabilir. Herhangi bir ihtiyaç yokken ve mazeret dışında mescidden çıkmak itikâfı bozar. İtikâfda olan kimsenin yemesi, içmesi ve uyuması mescidde olur. Ramazanın son on gününü ve cemaatı kalabalık olan mescidi tercih etmek, kötü ve çirkin söz söylemekten sakınmak, Kur'an, hadis okumak, araştırmak, Allah'ı zikir ve ibadetle meşgul olmak ve temiz elbise giyip güzel kokular sürünmek itikâfın adabındandır.

33 MEB, Dinî Terimler Sözlüğü, s. 398.